तेनात्मनाप्रधानहृषेणानंदमयःसन् उपाधीनामवसानेशांतमविकतमानंदेपरमात्मानमुपैति नविषज्जतेनावर्ततइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ सृतीमार्गी प्रका हिल्प श्रावित्यर्थः हेनृप अनपेक्षोनिर्भियमूर्धन्विसृजेत् परंगतइतियासयोमुक्तिः सैकासृतिः यदिप्रयास्यन्तित्यादिनाक्रममुक्तिश्वदितीयासृतिः एते सृतीवदेनगीतेउक्ते नतुत्वोत्येक्षिते तत्रयदासर्वेप्रमुच्यंतेकामायेऽस्यहदिश्रिताः अथमत्योऽमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्चेतेइतिसयोमुक्तिः तेऽचिरिभसं भवतीत्यादिनाक्रममुक्तिश्ववदेनोक्ता यद्वा नकर्मभिस्तांगतिमामुवंतीतिदक्षिणमार्गस्यापिसृचितत्वादेतसृतीइतिद्विचनम् त्वयाभिषृष्टे य च्छोतव्यमित्यादिप्रश्चेनार्थान्मुक्तिविषयद्वेअपिमृतीपृष्टेब्र्हि यद्वा विपर्ययमितिदक्षिणमार्गोऽप्यर्थात्पृष्टः एवंत्वयाचयेपृष्टेएतेमृतीइत्यन्वयः क्षि

तेनात्मनात्मानमुपैतिशांतमानंदमानंदमयोःवसाने ॥ एतांगितभागवतींगतोयःसवैपुनर्नेहिविषज्ञतेंःग ॥३१॥एतेस्तितितृपवेदगीतेत्वयाभिष्टष्टेहसनातनेच॥येवैपुराब्रह्मणआहृष्ट् आराधितोभगवान्वासुदेवः ॥३२॥नत्यतोःन्यःशिवःपंथाविशतःसंस्ताविह॥वासुदेवभगविभिक्तियोगोयतोभवेत् ॥३३॥भगवा न्ब्रह्मकात्स्न्येनित्रिरन्वीक्ष्यमनीषया॥तद्ध्यवस्यत्कूटस्थोरितरात्मन्यतोभवेत्॥३४॥भगवान्सर्वभूतेषुलिह्म तःस्वात्मनाहिरः॥हश्यैर्बुख्यादिभिर्द्रष्टालक्षणौरनुमापकैः॥३५॥तस्मात्सर्वात्मनाराजन्हिरःसर्वत्रसर्वदा॥ श्रोतव्यःकीर्तितव्यश्चस्मर्तव्योभगवात्भृणाम्॥३६॥

॥ ३२॥ संतिसंसरतः पुंसोबहवोमोक्षमार्गास्तपोयोगादयः समीचीनस्वयमेवत्याह नहीति यतोऽनुष्ठिताइक्तियोगोभवेत् अतोऽन्यःशिवःसुखहूपोनिर्विद्यश्चनास्येव॥ ३३॥ कृतएतदतआह भगवान्त्र स्माचीनस्वयमेवत्याह नहीति यतोऽनुष्ठिताइक्तियोगोभवेत् अतोऽन्यःशिवःसुखहूपोनिर्विद्यश्चनास्येव॥ ३३॥ कृतएतदतआह भगवान्त्र स्माकृत्यः शिवाआध्यवस्यत् निश्चितवान् ॥ ३४॥ नन्वनुभूतेऽर्थेरतिर्भवित अन्नुभूतेतुभगवितकथंरितःस्यात्त्र भगवान् कितःदृष्टः कथम् स्वात्म नाक्षेत्रज्ञांतर्यामितयाकेर्दृश्येर्बुत्थ्यादिभिः तदेवद्वेषादर्शयित दृश्यानां जडानांदर्शनस्वभकाशंद्रष्टारं विनानघटतइत्यनुपपत्तिमुखेन लक्षणेःस्वप्र काशांतर्यामिलक्षणेः तथाबुत्थ्यादीनिकर्त्तृपयोज्यानि करणत्वात् वास्यादिवत् इतिव्यामिमुखेनानुमापकैःस्वतंत्रश्वकर्तत्येवमीश्वरसिद्धिः ॥ अ

॥ ३५॥ यच्छ्रोतव्यमित्यादिप्रश्लोत्तरमुपसंहरति तस्मादिति ॥ ३६॥